

ingediend op **1973** (2023-2024) – Nr. 1
23 januari 2024 (2023-2024)

Voorstel van resolutie

van Ann De Martelaer, Staf Aerts en Jeremie Vaneeckhout

over het verbeteren van het statuut
van lokale mandatarissen met een handicap
en van de vertrouwenspersonen
die hen bijstaan

TOELICHTING

In een inclusieve samenleving kunnen mensen met een handicap in gelijke mate een bijdrage leveren aan de democratie. Een van de vormen van engagement is het opnemen van een actief politiek mandaat op lokaal niveau (gemeente, district), bovenlokaal niveau (provincie, parlement) of internationaal (Europees Parlement).

Het VN-verdrag inzake rechten van personen met een handicap¹ stimuleert een toegankelijke samenleving waaraan iedereen kan deelnemen. Artikel 19 van het verdrag vraagt onder meer van de staten dat ze de politieke en bestuurlijke participatie van personen met een handicap stimuleren. België heeft dat VN-verdrag op 6 december 2006 geratificeerd.

Mensen met een lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap nemen naar verhouding weinig deel aan politieke en bestuurlijke activiteiten. Uit het antwoord op een schriftelijke vraag van Ann De Martelaer aan minister Bart Somers² blijkt dat het niet bekend is hoeveel mandatarissen met een handicap in Vlaanderen zitting hebben: niet op lokaal of provinciaal niveau en evenmin in een parlement.

Net als België heeft ook Nederland het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap geratificeerd. Nederland stelde al in 2016 vast dat het geen zicht had op het aantal mandatarissen met een handicap. Zo werd in de Tweede Kamer op 14 januari 2016 een motie aangenomen om te onderzoeken in welke mate mensen met een handicap een vertegenwoordigende of bestuurlijke functie hebben, welke belemmeringen ze daarbij ondervinden en welke maatregelen er kunnen worden genomen om belemmeringen voor een actieve deelname aan de democratie weg te nemen.³

Op 4 juli 2019 werden de bevindingen van een inventariserend onderzoek aan politici met een structurele functionele handicap in Nederland bezorgd.⁴

Omdat de maatschappelijke en politieke situatie voor personen met een handicap in Nederland niet zo verschillend is van die in België, zijn de bevindingen in dat onderzoeksrapport ook in Vlaanderen herkenbaar. Een aantal suggesties en beleidsopties worden in dit voorstel van resolutie geïntegreerd.

Interesse in politiek

De maatschappelijke en politieke betrokkenheid van mensen met een handicap is groot. Dat blijkt uit de deelname aan belangengroepen die in zeer veel soorten en maten maatschappelijk actief zijn. Deelname van mensen met een handicap aan het politieke gebeuren en het opnemen van een politiek mandaat worden getemperd door enerzijds hun handicap, door de lage arbeidsparticipatie en het relatief gebrek aan werkervaring wat dan weer invloed heeft op het geloof in zichzelf en de eigen zelfstandigheid, en door de overlevingsmodus waarin veel betrokkenen zich bevinden.

De indieners van dit voorstel van resolutie stellen vast dat er voor personen die toch een politiek mandaat opnemen of geïnteresseerd zouden zijn in een toekomstig mandaat, er een aantal pijnpunten bestaan.

¹ <https://bdf.belgium.be/nl/thema-s/uncrpd-verdrag-inzake-de-rechten-van-personen-met-een-handicap.html>

² *Schriftelijke vragen* VI.Parl. 2022-23, nr. 333, aan minister Bart Somers (<https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1974857>).

³ <https://www.parlementairemonitor.nl/9353000/1/j9vvij5epmj1ey0/vk4x70vvn1zb>

⁴ <https://open.overheid.nl/documenten/ronl-57e1e160-833f-45eb-8957-eacb40ed7613/pdf>

Pijnpunten

1. Invloed van presentiegeld op het vervangingsinkomen

Gemeenteraadsleden en leden van de districtsraad ontvangen presentiegeld ten laste van de gemeente voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de gemeenteraad. De leden van de provincieraad ontvangen presentiegeld ten laste van de provincieraad.⁵

Heel wat mandatarissen met een handicap hebben een vervangingsinkomen. De cumulatie van presentiegeld met een werkloosheidsvergoeding, een ziekte-uitkering of een pensioen blijkt mogelijk te zijn, op voorwaarde dat een aantal regels worden nageleefd en een pak administratief werk wordt uitgevoerd.

In de aanloop naar de volgende verkiezingen levert alleen al een mogelijke kandidaatstelling problemen op met het ziekenfonds en het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV). Nog vóór iemand zelfs maar overweegt om zich kandidaat te stellen, zijn er al drempels.

De cumulatie van een uitvoerend mandaat als mandataris met handicap met een vervangingsinkomen is niet mogelijk, aangezien die persoon dan een loon ontvangt.

Dat blijkt uit getuigenissen van personen met een handicap: "Het is voor een mandataris die leeft van een Vlaamse vervangingsuitkering of een federale tegemoetkoming een hele zoektocht om uit te zoeken welke de cumulatieregels zijn."

"Personen met een handicap die mogelijks interesse hebben om zich kandidaat te stellen bij de verkiezingen krijgen onvoldoende informatie wat betreft hun statuut en cumulatieregels en onder andere ook het feit dat presentiegelden bij het inkomen, ook al is dit een vervangingsinkomen, geteld worden."

2. Wie wordt erkend als politicus met een handicap?

Artikel 51 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juli 2018 houdende het statuut van de lokale mandataris⁶ bevat de volgende bepaling: "Voor de toepassing van artikel 16, eerste lid, en artikel 155, eerste lid, van het decreet van 22 december 2017, wordt de mandataris die wegens een zintuiglijke beperking, spraakmoeilijkheden of een motorische beperking waardoor hij moeilijkheden ondervindt om zijn mandaat uit te oefenen, persoonlijke bijstand nodig heeft, beschouwd als een mandataris die wegens een beperking zijn mandaat niet zelfstandig kan vervullen."

Artikel 52 van hetzelfde besluit stelt: "Het bewijs dat de lokale mandataris voldoet aan de criteria, vermeld in artikel 51, wordt geleverd door het getuigschrift van een arts met de uitdrukkelijke verklaring dat de mandataris zodanig getroffen is door een van de beperkingen, vermeld in artikel 51, dat hij zijn mandaat niet zelfstandig kan vervullen en dat hij voor de uitoefening ervan persoonlijke bijstand nodig heeft."

Vandaag beschikken mensen met een handicap al over een dossier bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) of bij de Directie-generaal Personen met een handicap van de Federale Overheidsdienst Sociale Zaken.

⁵ <https://www.vlaanderen.be/lokaal-bestuur/presentiegeld-raadslid>

⁶ <https://codex.vlaanderen.be/Zoeken/Document.aspx?DID=1029741¶m=inhoud>

3. De vertrouwenspersoon als ondersteuner van de mandataris met een handicap

Artikel 16 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur (verder: het decreet over het lokaal bestuur)⁷ bepaalt dat een gemeenteraadslid met een handicap zich voor de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid kan laten bijstaan door een vertrouwenspersoon. Voor het verlenen van bijstand tijdens de vergaderingen waarvoor een raadslid presentiegeld ontvangt, ontvangt de vertrouwenspersoon hetzelfde presentiegeld als dat raadslid.

Artikel 17 van hetzelfde decreet bepaalt dat de gemeenteraadsleden presentiegeld ontvangen ten laste van de gemeente voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de gemeenteraad. De Vlaamse Regering stelt daarbij een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatverplichtingen van de gemeenteraadsleden en waarvoor de gemeenteraad bij reglement kan bepalen dat presentiegeld wordt verleend. Die lijst wordt vastgesteld in artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juli 2018 houdende het statuut van de lokale mandataris.

Voor de volgende vergaderingen wordt presentiegeld toegekend:

- 1° de vergaderingen van de gemeenteraadscommissies, met inbegrip van de vergaderingen waarvoor de raadsleden conform artikel 37, §3, vierde lid, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur aangewezen zijn als lid met raadgevende stem;
- 2° de vergaderingen met de vertegenwoordigers van de intern verzelfstandigde agentschappen;
- 3° de vergaderingen waarvoor het aanwezigheidsquorum niet is bereikt, maar waarvoor de raadsleden, als het wel bereikt was, presentiegeld zouden hebben gekregen;
- 4° de vergaderingen die maar gedeeltelijk zijn bijgewoond;
- 5° de vergaderingen die hervat worden op een andere dag.

Vertrouwenspersonen, zowel voor raadsleden als voor uitvoerende mandatarissen, moeten voldoen aan de regels voor de onverenigbaarheden, vermeld in artikel 10 van het decreet over het lokaal bestuur, met uitzondering van de personen, vermeld in punt 7°, namelijk: "de bloedverwanten tot en met de tweede graad, de aanverwanten in de eerste graad of de echtgenoten in de gemeenteraad van dezelfde gemeente".

Uit het antwoord op een schriftelijke vraag van Ann De Martelaer aan minister Bart Somers⁸ blijkt dat er geen decretale lijst is vastgesteld van de taken die een vertrouwenspersoon mag uitoefenen. De vertrouwenspersoon moet alle taken vervullen die nodig zijn opdat een mandataris met een handicap zijn rol volwaardig kan uitoefenen. Afhankelijk van het type handicap, en de behoefte aan assistentie en begeleiding zal de vertrouwenspersoon zijn taak anders moeten invullen.⁹

Artikel 18, §1, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 stelt dat een provincieraadslid dat wegens een handicap niet zelfstandig zijn mandaat kan vervullen, zich voor de uitoefening van dat mandaat kan laten bijstaan door een vertrouwenspersoon die wordt gekozen uit de provincieraadskiezers, op voorwaarde dat die persoon aan de verkiesbaarheidsvereisten voldoet en zich niet bevindt in een situatie als vermeld in artikel 11 en 14. Overeenkomstig paragraaf 2 van dat artikel bepaalt de Vlaamse Regering voor de toepassing van paragraaf 1

⁷ <https://codex.vlaanderen.be/PrintDocument.ashx?id=1029017&datum=&geannoteerd=true&print=false#H1084707>

⁸ *Schriftelijke vragen* VI.Parl. 2022-23, nr. 357, aan minister Bart Somers (<https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1974857>).

⁹ <https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1980270>

de criteria tot vaststelling van de hoedanigheid van een provincieraadslid met een handicap.¹⁰

Personen met een handicap die zich verkiesbaar stellen, krijgen op het ogenblik van de kandidaatstelling onvoldoende informatie over de vertrouwenspersoon op wie ze een beroep op kunnen doen als ze verkozen zijn.

In de praktijk blijkt dat niet alle mandatarissen met een handicap bij de aanvang van hun mandaat door hun lokaal of provinciaal bestuur op de hoogte gebracht werden van het feit dat ze een beroep mogen doen op een vertrouwenspersoon.

Vertegenwoordigers in de gemeenteraad nemen ook mandaten op in onder meer de politieraad. Voor deelname aan de politieraad wordt aan het gemeenteraadslid een zitpenning uitbetaald.

Zo blijkt op basis van interpretatie van de wetgeving, dat een vertrouwenspersoon die een raadslid bijstaat dat wegens een handicap zijn mandaat niet alleen kan uitoefenen, binnen een meergemeentepolitiezone geen recht heeft op presentiegelden.

Vertegenwoordigers van de gemeenteraad nemen ook mandaten op in intercommunales (afval, energie enzovoort). Bij die vergaderingen worden vaak geen zitpenningen toegekend, maar de leden moeten evengoed die vergaderingen voorbereiden. Een bijkomende moeilijkheid is dat die vergaderingen vaak plaatsvinden op andere locaties en tijdstippen. De bereikbaarheid (bijvoorbeeld geen openbaar vervoer) en de toegankelijkheid (bijvoorbeeld trappen) kunnen bijkomende obstakels vormen. Voor ondersteuning van het raadslid met een handicap (voor bijvoorbeeld vervoer) is in dat geval niet gezorgd.

Het statuut van de vertrouwenspersoon

In de bepalingen voor de uitvoerende mandatarissen staat dat de vertrouwenspersonen dezelfde middelen ter beschikking krijgen als de raadsleden. Bovendien krijgen ze voor elke vergadering presentiegeld "onder dezelfde voorwaarden als een raadslid".

De indieners van dit voorstel van resolutie vermoeden dat er vandaag in Vlaanderen geen politici met een handicap zijn die het uitvoerend mandaat van schepen, burgemeester of gedeputeerde vervullen.

Ze stellen wel vast dat de huidige regelgeving niet aangepast is aan die mogelijkheid. Zo is het heel onduidelijk of de vertrouwenspersoon van een schepen, burgemeester of gedeputeerde met een handicap alleen maar een vergoeding kan krijgen ter hoogte van het presentiegeld van een gemeenteraadslid.

Ondersteuning voor de vergaderingen van het college en de deputatie, en voor andere vergaderingen die voortvloeien uit een uitvoerend mandaat, is niet opgenomen in de regelgeving.

Dorien Meulenijzer, een mandataris met een handicap, was voorzitter van de gemeenteraad in Leuven van 2019 tot en met 2022. Ze stelde vast dat de vertrouwenspersoon zoals die wordt omschreven in artikel 16 en 17 van het decreet over het lokaal bestuur, niet kan helpen bij de opdrachten van een voorzitter van de gemeenteraad en evenmin hulp kan bieden door de aard van de ondersteuning die ze nodig had: "Als voorzitter van de gemeenteraad in een stad kan je stellen dat het wekelijks engagement ruim 20 uur per week bedraagt."

¹⁰ https://etaamb.openjustice.be/nl/decreet-van-09-december-2005_n2005036605.html

Enerzijds zijn niet alle (voorbereidende) vergaderingen waaraan de voorzitter van de gemeenteraad moet deelnemen, opgenomen in artikel 17 van het decreet over het lokaal bestuur. Anderzijds is het statuut van de vertrouwenspersoon in die context weinig realistisch. Geen enkele persoon of assistent wil zoveel uren draaien in een semizelfstandig statuut met zitpenningen zonder pensioenopbouw, anciënniteit, sociale rechten, (ziekte)verlof enzovoort. De ondersteuning die Dorien Meulenijzer nodig had, was enerzijds specifiek gerelateerd aan haar functie, maar betrof anderzijds ook persoonlijke verzorging.

Gemeenteraadsleden kunnen terugvallen op verschillende vertrouwenspersonen die elkaar afwisselen, bijvoorbeeld bij heel lange vergaderingen en voor verschillende vormen van ondersteuning (inhoudelijk, persoonlijke verzorging enzovoort). Het is niet duidelijk hoe de vergoeding daarvoor moet worden berekend.

Personen met een handicap kunnen met een persoonsvolgend budget (PVB), dat ze aanvragen bij het VAPH, de kosten voor zorg en ondersteuning vergoeden. Vandaag zijn die budgetten meestal ontoereikend om zowel in te zetten in een privé-context als in een professionele context.

Naast de vergaderingen, vermeld in artikel 17 van decreet over het lokaal bestuur, participeren raadsleden ook aan werkbezoeken en vormingen in het kader van de gemeenteraad, districtsraad of provincieraad, en aan politiek overleg met medewerkers en met andere fracties. Ze nemen deel aan activiteiten die betrekking hebben op hun functie als mandataris in de partijstructuur, en aan externe activiteiten zoals debatten, ze treden op als gastspreker in hun hoedanigheid van verkozen mandataris enzovoort.

Sommige gemeenten vergoeden de kosten voor gespecialiseerde personele assistentie die noodzakelijk is om volwaardig het mandaat uit te kunnen oefenen, maar het raadslid is afhankelijk van de inclusiehouding van het lokale bestuur.

Inspiratie uit Nederland

In Nederland is de directie Democratie en Bestuur van het ministerie van Binnenlandse Zaken verder aan de slag gegaan met het inventariserende onderzoek uit 2019. De vertrouwenspersoon wordt in Nederland 'ondersteuner' genoemd. In de praktijk kwamen er heel wat vragen over de uitvoering, zoals het opstellen van een overeenkomst tussen de overheid en de ondersteuner, de vertrouwelijkheidsverklaring, de taken die de ondersteuner wel of niet mag uitvoeren enzovoort.

In de bijlage bij de toelichting van dit voorstel van resolutie is het document gevoegd dat eerstdaags zal worden omgezet in een circulaire. Daarin worden suggesties gedaan om oplossingen voor de uitvoering in de praktijk te vinden.

Aansluitend op de informatie uit Nederland bestaat er ook in Vlaanderen een systeem van individueel maatwerk waarbij personen met een handicap op de werkvloer een beroep kunnen doen op ondersteunende maatregelen.¹¹

Ann DE MARTELAER
Staf AERTS
Jeremie VANEECKHOUT

¹¹ <https://www.vlaanderen.be/individueel-maatwerk/individueel-maatwerk-voor-werknemers-en-werkzoekenden>

BIJLAGE BIJ DE TOELICHTING

Vergoeding van ondersteuners van volksvertegenwoordigers met handicap in Nederland

Aanleiding: pilot

In een door het Nederlandse ministerie van Binnenlandse Zaken en Koningsrelaties (BZK) geïnitieerde pilot konden volksvertegenwoordigers met een structurele functionele handicap, vooral raadsleden, een persoonlijke ondersteuner inhuren voor praktische ondersteuning van de taak als volksvertegenwoordiger. De ondersteuner mag niet in plaats van de volksvertegenwoordiger optreden. De taak van de ondersteuner is gericht op het praktisch bijstaan van betrokkene als volksvertegenwoordiger, zodat die zo veel mogelijk dezelfde uitgangspositie heeft als een volksvertegenwoordiger zonder handicap. De taak van zo'n ondersteuner is het werk met het oog op de handicap in die mate voor te bereiden, te regelen en te begeleiden, dat de ambtsdrager zijn of haar tijd en energie niet daaraan hoeft te besteden en zich vooral kan concentreren op zijn of haar taak als volksvertegenwoordiger.

Uit een evaluatie bleek dat het doel wordt gehaald dat de volksvertegenwoordigers in dezelfde startpositie komen als volksvertegenwoordigers zonder handicap. De betrokkenen kunnen zich namelijk dankzij hun ondersteuner meer en beter richten op hun taken als volksvertegenwoordiger. De ondersteuning leidt tot meer informatie en een betere voorbereiding, en daarmee meer zekerheid in hun optreden. De ondersteuning geeft meer mobiliteit en meer onafhankelijkheid. De kwaliteit van het werk als volksvertegenwoordiger wordt daardoor dus verbeterd.

Het gaat om activiteiten die gericht zijn op de vervanging of ondersteuning van een door ziekte of gebrek gedeeltelijk ontbrekende lichaamsfunctie. Het gaat niet om algemene en gebruikelijke facilitaire ondersteuning. Ook bij de voorbereiding gaat het niet om activiteiten die ook worden gedaan voor een volksvertegenwoordiger zonder handicap. Een voorbeeld is een raadslid met een visuele handicap die alles moet uitluisteren. Dat is niet alleen erg vermoeiend maar ook erg tijdrovend. In dat geval kan een ondersteuner navigeren op internetsites met invulschermen en aanklikvakken. Wat ook vaak voorkomt, is dat de ondersteuner bij een ambtsdrager met een fysieke handicap vooraf checkt of de bezoekslocatie wel toegankelijk is, of er een invalidentoilet is enzovoort. Dat zijn allemaal handelingen die niet nodig zijn voor volksvertegenwoordigers zonder handicap.

Tijdens de pilot ontving de ondersteuner ten laste van BZK een vaste vergoeding van 640 euro per maand, die rechtstreeks aan de ondersteuner betaald werd. Omdat de handicap individueel bepaald is, is de inhuur van wat de volksvertegenwoordiger nodig heeft, heel divers. Soms zijn er twee ondersteuners: bijvoorbeeld een ondersteuner voor de zorgbegeleiding tijdens de vergadering, en een andere voor het uitzoeken van informatie of het voorbereiden van de werkbezoeken voor zover die voorbereiding verband houdt met de handicap (bijvoorbeeld controle op de toegankelijkheid van de locatie).

Structurele voorziening

De pilot is op 1 januari 2024 beëindigd en er wordt nu gekeken naar een structurele voorziening. Die blijkt, na afstemming met het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) en het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV), gevonden te kunnen worden in artikel 3.3.7¹² van het Rechtspositiebesluit

¹² Op grond van artikel 2.3.7 en 4.3.7 van dit rechtspositiebesluit geldt hetzelfde voor politieke ambtsdragers van provincies, respectievelijk waterschappen.

decentrale politieke ambtsdragers. Met dat artikel probeert men te bereiken dat een politieke ambtsdrager met een structurele functionele handicap geen kosten voor eigen rekening moet nemen die een werknemer in vergelijkbare omstandigheden ook niet moet betalen. Om te voorkomen dat een parallel zorgsysteem zou moeten worden opgezet, is het systeem van de werknemers van overeenkomstige toepassing verklaard, met dien verstande dat de kosten ten laste van het overheidsorgaan kunnen worden gebracht.

De geschetste ondersteuning blijkt een vorm van ondersteuning die ook voor werknemers beschikbaar is op grond van artikel 35, tweede lid, b, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA). Dat artikel betreft de intermediaire activiteit, zoals de tolk of voorleeshulp, of hulp bij het opbergen van dossiers. Ook bij de hier bedoelde ondersteuner is er sprake van activiteiten die gericht zijn op vervanging of ondersteuning van een door ziekte of gebrek gedeeltelijke ontbrekende lichaamsfunctie. De ondersteuner is geen jobcoach (punt d). De ondersteuner heeft juist geen sturende rol: de volksvertegenwoordiger bepaalt zelf.

Vergoeding

De verlening van de intermediaire activiteit vindt plaats op basis van een vergoeding van de kosten van de activiteit. Het UWV kent op grond van artikel 7 van het Reïntegratiebesluit in principe uren toe die overeenkomen met 15 procent van het aantal uren dat een persoon in dienstbetrekking werkzaam is. Maatwerk is echter mogelijk.

De uurvergoeding is opgenomen in het Besluit Normbedragen Voorzieningen UWV 2023.¹³ Het gaat om de vergoedingen, vermeld in punt E17-III (overige intermediaire dienstverleners, niet zijnde een tolk). Ook geldt daarnaast een reisvergoeding voor de ondersteuners voor de reis van en naar de ambtsdrager (punt E17-A3). Op grond van artikel 2 van laatstgenoemd besluit worden die bedragen geïndexeerd.

Een bijzonder aspect bij die ondersteuner is dat een volksvertegenwoordiger geen dienstverband heeft, maar een taakfunctie (dus geen urenfunctie). Gemiddeld wordt uitgegaan van een inzet van 20 uur voor een volksvertegenwoordiger. 15 procent daarvan zou maar 3 uur per week zijn, terwijl uit de pilot naar voren kwam dat de ambtsdragers gemiddeld 8 uur per week aan ondersteuning nodig hebben.

Het UWV heeft de mogelijkheid om op basis van artikel 7, derde lid, van het Reïntegratiebesluit een hoger percentage, en dus meer uren, toe te kennen, wat ook leidt tot een hogere vergoeding. De voorwaarden zijn dat de persoon met een auditieve, visuele of motorische handicap daartoe een onderbouwd verzoek doet en dat het aangevraagde aantal aanvullende uren naar het oordeel van het UWV in redelijke verhouding staat tot de verrichte werkzaamheden. Door een arbeidsdeskundige wordt in afstemming met de cliënt beoordeeld hoeveel ondersteuning nodig is en wordt een aantal uren vastgesteld waarvoor een uurtarief geldt.

Gelet op het geringe aantal politieke ambtsdragers met een handicap, het feit dat het gaat om een taakfunctie, de aard van de werkzaamheden en de wens om de administratieve lasten daarvan zo laag mogelijk te houden, geeft het BZK de volgende richtlijn voor de toepassing van artikel 7, derde lid, van het Reïntegratiebesluit, in relatie tot artikel 3.3.7. Het uitgangspunt is het uit de pilot naar voren gekomen gemiddelde van 8 uur per week. Dat betekent (cijfers voor 2023): 8 uur x 24,10 euro (excl. 21 procent btw) = 192,80 euro (excl. btw) per week of 233,29 euro (incl. btw per week). Dat is per maand 192,80 x 13/3 = 835,47 euro (excl.

¹³ <https://wetten.overheid.nl/BWBR0047858/2023-02-08>

btw), of 1010,92 (incl. btw). De gemeente betaalt de vergoeding direct aan de door de ambtsdrager opgegeven ondersteuner of ondersteuners.

Als de ambtsdrager of het overheidsorgaan van mening is dat in het individuele geval afgeweken zou moeten worden van dat uitgangspunt (meer of minder uren per week), kan die een arbeidsdeskundig onderzoek aanvragen. Dat is maatwerk: daarvoor zijn alleen kaders op hoofdlijnen. Het UWV voert dat onderzoek in principe niet uit voor politieke ambtsdragers, maar er zijn bureaus in de vrije sector. In een dergelijk arbeidsdeskundig onderzoek wordt bekeken wat de uit te voeren taken zijn, welke taken daarvan niet uit te voeren zijn als gevolg van ziekte of gebrek en dus ondersteuning behoeven, en hoe vaak die niet-uitvoerbare activiteiten per week plaatsvinden. Meer informatie is te vinden op de website <https://www.arbeidsdeskundigen.nl/arbeidsdeskundigen>. Op <https://arbeidsdeskundigen.nl/akc/kennis/leidraden-en-richtlijnen/document/4350> is ook een voorbeeld van een analyse voor een automonteur opgenomen.

Bron: het Nederlandse ministerie van Binnenlandse Zaken en Koningsrelaties (BZK), afdeling Politieke Ambtsdragers en Weerbaarheid (www.politiekeambtsdragers.nl).

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° het verdrag van de Verenigde Naties (VN) inzake de rechten van personen met een handicap;
 - 2° het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur;
 - 3° het Provinciedecreet van 9 december 2005;

- vraagt aan de Vlaamse Regering om:
 - 1° een eenvoudig te lezen en gemakkelijk te begrijpen bron van informatie voor de beginnende mandataris met een handicap tot stand te brengen, waarin in ieder geval de inhoud van het ambt en de inkomenspositie van de mandataris duidelijk worden omschreven. Dat kan een folder zijn, een website, een informatiepunt of een andere bron van informatie;
 - 2° ervoor te zorgen dat elke mandataris met een handicap recht heeft op een ondersteuner of vertrouwenspersoon ten laste van de overheid. De taakinvulling van die vertrouwenspersoon wordt vastgesteld op basis van een ondersteuningsanalyse;
 - 3° voor die vertrouwenspersonen een eigen statuut uit te werken, waardoor ze een vergoeding krijgen zodat ze een reële invulling kunnen geven aan de ondersteuning van de mandataris.

Ann DE MARTELAER
Staf AERTS
Jeremie VANEECKHOUT